

עניין החיבוק 2

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לב עמוד א:

דרש רבי שמלאי: לעולם יסדר אדם שבחו של הקדוש ברוך הוא ואחר כך יתפלל. מנלן - ממשנה דכתיב ואתחנן אל ה' בעת ההיא; וכתיב ה' אלהים אתה החלת להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך, וכתיב בתריה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה וגו'.

שער הכוונות - דרושי כוונות קריאת שמע דרוש ה:

כוונת יחוד ק"ש עד עזרת אבותינו. דע כי הנה ברכת אהבת עולם ה"ס היכל אהבה הנו' בפי פקודי. והנה היכל אהבה ה"ס החיבוק והיכל הרצון הוא סוד הנישוק והוא בברכת אמת ויציב וכבר נודע כי אין נישוק אלא אתדבקותא דרוחא ברוחא וא"א זה אלא עד שירד ז"א שבאצילות אל היכל הרצון

תורת המגיד ליקושים:

ונחזור להבין ענין סוד של נשיקין וחיבוק ויחוד, כי נשוק היא בג"ר וחיבוק בג"א ויחוד בג"א, כי אין שייך זה ברוחניות, אבל ע"פ משל הנ"ל יובן כ"ז, למשל אדם כשרואה כלי בציורים נפלאים, בודאי מחשב בהתחלה מתחילת עשייתה איך נעשה כלי זה ע"י האומן. ומתחילה כשרואה הכלי בציורים נפלאים בוודאי היה צריך הרואה לדבוק השכל והחכמה שלו בכלי להבין הציורים. נמצא הרואה מדבק השכל והחכמה, בשכל והחכמה שיש באותו כלי מכח הפועל בנפעל (כולי). וזהו התדבקות רוחא ברוחא ונקרא נשיקין. ואח"כ רואה ארכה ורחבה ורואה בה אהו"י של הפועל בכלי, ובוודאי הוא רואה ג"כ באהו"י הפועל עצמו, כי זה כלל גדול במה שאדם מחשב שם הוא בעצמו, כי במה אדם טועם, בחיכו ובלשונו. ובמה הוא ממשמש, בידיו. ובמה הוא רואה אהו"י של איזה דבר, פשוט הוא שרואה באהו"י שלו. וגם התפארת של האומן שבאותו כלי הוא מרגיש בהתפארת שלו, נמצא עתה כשמחשב אהו"י ותפארת שלו בהם, וזהו סוד החיבוק שהוא גופא בגופא, וכשמחשב באותו כלי בחי הגולמא שלה שהיתה מתחילה שהוא בחי נה"י, בודאי אין צריך אדם זה לשום כל השכל והחכמה בזה, כי בשכל מועט שלו שהוא ג"כ בחי נה"י יכול להבין.

החיבוק בימים נוראים:

שער הכוונות - דרושי חג הסוכות הקדמה:

ענין ר"ה ויוה"כ וסוכות נודע דבעי ליחדא קוב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו. והנה יש חיבוק של שמאלו תחת לראשי ונקרא דחילו יען כי הוא שמאל וזה נעשה מן ר"ה עד יוה"כ שע"כ יחזרו אנפין באנפין ואח"כ בסוכות אז הוי רחימו סוד חיבוק של הימין וימינו תחבקני ולכן יש בסוכות ניסוך המים ושאר המצות שבו שהם לולב ואתרוג כו' וזהו הארת החכמ' בחסד אבל יוה"כ הוא הארת הבינה בחיבוק השמאל שהוא גבור' ואח"כ בחי' חג עצרת הוא הזווג עצמו:

שער הכוונות - דרושי חג הסוכות דרוש ג:

והנה מיום ראשון של ר"ה עד יוה"כ ננסרין כל י"ס של רחל נוק' דז"א מאחורוי ואז בעיוה"כ נגמרה מלאכת נסירתה ונמצא שלא היתה ראוי' לזווג ולכן בכל אלו הימים שבין ר"ה לח' עצרת כל הזווגים כלם הם ישראל או יעקב עם לאה כאמור. והנה **כל הימים שבין ר"ה ליוה"כ הם בחי' שמאלו תחת לראשי שהוא ענין חיבוק השמאל.**

והענין הוא כי הנה ענין הנסיר' הוא ענין דחיית הדינים הקשים שיש באחוריים דדכורא וליתנם בנקב' ונשאר הוא חסד ונוק' כולה דין וכדי לבסס ולמתק הדינין שבנוקב' הוא מחבק' בשמאלו כנודע כי אין הדינין מתבסמין אלא בשרשם. והנה **שורש הדין של נוק' היא שמאלו דז"א ולכן מחבק האחוריים של הנקבה אשר שם ניתנו כל הדינין על ידי הנסירה ומחבקה בשמאלו ואז מתבסמים ונכנעים ונמתקים**

וביאור ענין החיבוק הזה עניינו הוא כנ"ל בדרוש השופר כי ביום ר"ה בעת הפלת הדורמיטא והשינה עליו הם יוצאים המוחין שלו עם לבושיהם שהם נה"י דאימא ויוצאים מתוכו ונשאר ישן ואז תרין מוחין דכורין חכמה ועיטרא דחסד נשארים בלתי לבושיהם בבחי' א"מ על ראש ז"א ותרין מוחין נוקבין בינה ועטרא דגבו' מתלבשין תוך ההוד דבינה בלבד ונכנסין תוך נוק' בבחינת מוחין. **וענין לקיחת הנוקב' עטרא דגבור' זו היא הנקר' בלשון חיבוק השמאל כי ע"י זה מתמתקין הדינים שלה כנז' באופן כי בזמן הדורמיטא אז בא ענין חיבוק השמאל ואז הדינין שלה מתבסמין ואז הוא זמן הנסירה וג' בחי' אלו נעשות יחד כי ע"י הדורמיטא אין יניקה לנקב' ע"י הזכר ואז נפרדים מאחוריהם וננסרין ואז נכנסת עטרא דגבור' ובני' דז"א בסוד מוחין אלי' וזהו חיבוק השמאל והבן כל זה היטב:**

וביוה"כ כבר הי"ס שלה ננסרו מעיוה"כ ולכן בתחילת ליל יום זה עולה מדריגה אחר מדריגה אל אימא עילא' בסדר הה' תפלות כנ"ל ובחזרת מוסף אז נגמר עליית' שם. וענין עליית' שם הוא בסוד **ויבן ה' אלהים את הצלע כו' כי שם היא מתקשטת בקישוטין ולוקחת הה"ג מן אימא עצמה שלא ע"י ז"א כמו עד עתה בר"ה ובנעילה נעשה גם החותם של היסוד שבה שהוא הכלי שבו נתונין המי"נ שהם הה"ג שלקחה מאימא וכבר נתבאר לעיל כי החותם הזה איננו היסוד עצמו שבה:**

ובימים שבין **מוצאי יוה"כ עד ח' עצרת ולא עד בכלל הכל הוא ענין חיבוק הימין** וכבר היא יכולה באלו הימים לעמוד עם ז"א פב"פ עמו ממש ולא עם יעקב לבדו אלא עם ז"א עצמו. ואמנם **חיבוק הימין הוא לקיחתה גם את עטרא דחסדים** האמנם החסדים האלו יש בהם ב' בחי' הבחי' הא היא החסדי' שלוקחת מן אימא עצמה שלא ע"י ז"א בהמשך כל הימים הנז' ויש בבחי' זו ב' חלקים החלק הא' הם החסדים דא"פ והחלק הב' הוא דאור מקיף ובחי' הב' היא החסדים שלוקחת מז"א עצמו ואינם מבחי' הדעת עצמו אשר בז"א אלא בבחי' החסדי' המתפשטין בו"ק דגופא דז"א כנודע....

והנה כל עיקר תיקון נוקבא אינו אלא על ידי החסדים ובפרט המקיפי' הנקר' חיבוק כנז' כי זה סוד והוכן בחסד כסא כי כל הכנת תיקון המלי' הנקרא כסא הוא ע"י החסדים הנקרא חיבוק הימין **ונודע כי אין חיבוק אלא באור המקי' המחבק את הנקבה מחוץ שלה** וא"כ מיום א' דסוכות אז מתחיל חיבוק הימין וז"ס ולקחתם לכם ביום הא' כו' אעפ"י שכבר נכנסו החסדים הפנימיים כיון שעיקר החיבוק הוא ביום זה כי בו מתחיל התפשטות החסדים המקיפים הוא הנקרא יום הא' ולכן הוא י"ט גמור כי הימים שקדמו אלי' היה חול גמור אעפ"י שנכנסו בהם חסדים הפנימיים לפי שאיני ענין החיבוק ועוד שלא היה נכנס רק חסד א' בכל יום אבל עכ"ז אין בהם נ"א וסליחות והספד כו' אבל ביום א' דסוכות כי נכנסו בו ב' בחי' יחד פנימי ומקיף ולא עוד אלא שהם הפנימי הגדול שבכולם הכולל לכולי' והמקיף הגדול שבכולם ג"כ ולכן הוא יו"ט גמור ובימים שלאחריו אעפ"י שאין נכנס

בכל יום מהם רק מקי' א' בלבד עכ"ז כיון שהם בחי' מקיפין שהם אורות גדולים מאד יותר מן הפנימיים וכנז' **כי אין נקרא חיבוק ימין אלא בבחינת המקיפים** לכן אינם חול גמור ואינם יו"ט גמור אבל נק' חול המועד.

פסיקתא זוטרתיא (לקח טוב) שיר השירים פרק ח סימן ג:

(ג) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. דחני בשמאל וחבקני בימין, שנאמר (תהלים ל, ו) כי רגע באפו חיים ברצונו. ואומר (ישעיה נד, ח) בשצף קצף הסתרתי פני רגע ממך ובחסד עולם רחמתיך, וברחמים גדולים אקבצך (שם ז), ואומר (שם) ברגע קטון עזבתיך: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. זה חיבוק שכינה, אהבה שאין לה הפסק, שנאמר (יואל ב, כו) ולא יבושו עמי לעולם.

ספר לקוטי תורה - מגילת שיר השירים - (ח) אחות לא קטנה:

אמרו ישראל לפני הקב"ה רבש"ע הנה ג' הם יצר תינוק ואשה אשה כ"א צריך שמאל דוחה וימין מקרבת והנה מכ"ש אם יתחברו שניהן ביחד והלא אחות לנו קטנה כי היא אשה והיא קטנה ועכ"ז ושד"ים אין לה ר"ת 'שמאל 'דוחה 'ימין 'מקרבת אין לה הלא ראוי שתקרבונו, וסוד הענין הוא כי הלא כשכנסת ישראל היא גדולה וראוי אל הזווג אז יש חיבוק ונישוק וסוד חיבוק הוא לשום שמאלו תחת ראשה וכו' וענין שמאל דוחה הוא בסוד חיבוק השמאל והאו כי בעת נסירת המ"ל אז כל הדינין נשארו בה לכן כשבא אל הזווג צריך להרחיקם ממנה וכמעט שע"ז נאמר הסבי עיניך מנגדי שהם הרהבוני כמ"ש בזהר דאינון מוקדין לי מתוקף הדינין שלהם והנה ידעת כי כל קודם זווג מתחיל מימין אל השמאל ואח"כ השמאל מחבק ואח"כ נשלם בימין נמצא כי תחלה וסוף הוא ע"י ימין והנה השמאל שלו נתבסס ומועיל עתה לבסס הגבורות ולאכפיא לון ואז כשמחבק אותה הנה משים השמאל באחורי המ"ל כנודע, וידעת כי שם מקום הנסירה ושם כל כחות הדינין הנקרא אלהים, והנה ע"י השמאל המחבק אותה שם הנה הדינין נידחין משם וזהו שמאל דוחה ואחר שנדחו אז ימין מקרבת לזווג אמנם זו להיותה קטנה אין לה שמאל דוחה כי עדיין אינה ראויה לזווג לכן הדינין מתרביין בה:

החיבוק בתפילת השחר – מהלך 1:

תפילת השחר דרוש ו':

.... אח"כ שמעתי דרוש א' גדול נמשך עם מה שנת"ל בסדר העמידה וזה עניינו

בענין י"ב אמצעיות. דע כי בג"ר נתקנה המלכות פב"פ בברכת אבות נעשה חיבוק הימין בשם ע"ב שבימינו ובברכ' אתה גבור נעשה בחי' שמאלו תחת לראשי. ובברכת אתה קדוש נעשה החיבוק ע"י ימין המחבק' בגופו שהוא הת"ת שבו.

והנה כל זה שנתקן עד עתה במלכו' היה ע"י אימא עילאה המתקן אותה בסוד שם בוכ"ו כנ"ל בסוד ברכת אבות במלך עוזר ומושיע ומגן ובתחילת ברכ' אתה גבור.

שער הכוונות - דרושי העמידה דרוש ב פירוש תיבת באהבה:

באהבה הנה עתה כבר נשלם פרצוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחור באחור עם ז"א וצריך להחזירה פב"פ עם יעקב והנה הוא צריך אל הנסירה כדי להחזיר' פב"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמה על האדם כמשי"ת בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמים מן או"י כנ"ל ולכן

אף אם יסתלקו ממנו כדי לתתם אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו צריך להפלת התרדמה אבל בלילה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בלילה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אצלנו בדרוש התפילין ולכן צריך להפיל התרדמה בלילה כדי לנסור אותם. ...

ואל תתמה מן הזווג הנרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מ"ן שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסתם בז"א אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מציאותי הוא כי אימא מסתלקת מתוך ז"א ומזדווגת עם אבא כדי להוליד מוחין אחרים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א וז"ס ויבן ה' אלהים את הצלע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדווגו והולידו אלו המוחין האחרים ואז נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטים תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א בכל שיעור קומת ז"א ממש שוה בשוה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הנזכר הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי ז"א עומדי' לאה ורחל זו למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלאה ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לאה ורחל שתיהן ונעשות פרצוף אחד בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרצוף אחד גבוה כשיעור קומת ז"א.

והנה לצורך ענין הנסירה הזו צריך בהכרח העלאת מ"ן פעם אחרת כנזכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבבריאה בסוד והוכן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלא שהיכל אהבה שהיה בק"ש היה היכל אהבה שבבריאה שהוא היכל חמישי מתתא לעילא אבל היכל אהבה לצורך מ"ן אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. ... ופשט הלשון הוא כך למען שמו באהבה ר"ל כי כל הנז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ש באהבה כי ע"י העלאת מ"ן היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הנז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מ"ן עד שתגדל רחל נוק' דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"ז פב"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פב"פ אלא עד שתהיה היא שוה כמוהו אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין שע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פב"פ וכל אלו הכוונות תכוין במלת אהבה.

והנה אחר חזרת' פב"פ עמו מתמעטת ונופלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א הלואי יספיק לשתוכל לישראל בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פב"פ ונמצא שאז היא עומדת למטה בבחינת נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתחילה בבחי' פב"פ וזה יהיה במלות: מלך עוזר ומושיע ומגן כמו שנבאר.

ודע כי אני מסופק אם שמעתי ממוז"ל שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלא אחר שחזרה פב"פ עמו אמנם בהיותה פב"פ פשיטא לי שנכנסים בה....

ונחזור אל ביאור המלות מלך עוזר ומושיע הנה אחר שכבר חזרה עתה פב"פ עם ז"א והיא עומדת בבחינת נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא צריכה ליגדל בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחו' באחור צריכי' ליגדל בכל שיעור קומי' ז"א כולו כדי שכאשר תחזור עמו פב"פ תספיק כל אותה ההארה שקבל' בהיות' באחור לשתהיה עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פב"פ.

ג"כ עתה בהיות' פב"פ ונכנסים בה הנה"י דאימא צריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל אות' ההארי' הגדולי' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בז"א כמו שנבאר במלת

בא"י מגן אברהם תשאר אח"כ גדלותה מן החזה דז"א ולמטה בלבד כמו שנבאר ומכח תוקף ההארה הגדולי שקבלה בהיות' גבוהה ככל שיעור קומת ז"א תספיק לה עתה להיות שיעורה מן החזה ולמטה בלבד אחר שיסתלקו ממנה נה"י דאימא והלואי יספיק לה. והנה מתחילה מסתלקין המוחין מתוך ז"א ואח"כ ג' פרקים דנה"י דאימא תתאין עם בחי' המוחין שבתוכם נכנסין תוך רחל העומדת עתה בבחי' נקו' קטנה כנז' כדי להגדילה ולהיות בה י"ס כמו הז"א ואמנם תחילה נכנסת עטרת היסוד דאימא תוך הנקו' הזו ואז נגדלי' הנקו' הזו בבחי' מלי' שבה ואז נקי' מלך ואח"כ נכנסין בה תלת פרקין תתאין דנה"י דאימא ואז נגדלת כשיעור ג' שהם נה"י שלה ולזה אנו אומרי' עוזר כי כל העוזר הוא ע"י סמכי קשוט נה"י דילה העוזרים וסומכים אותה להקימ' מנפילתה. ואח"כ נכנסין בה ג' פרקין אמצעי' דנה"י דאימא ואז נגדלים בה שיעור ו"ק שבה וכנגדו אנו אומרי' ומושיע בסוד כוס ישועות אשא שהם חגי'ת תלתא אבהן שבה הנקרא ישועות וכמשי"ה הושיעה ימינך וענני כי הישוע' בזרועות היא. אח"כ נכנסים בה ג' פרקים עלאין דנה"י דאימא ואז נגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן לב' טעמים הא' הוא כי בג"ר יש הגנה והצלה מן הקלי' שאין להם שום אחיזה בהם. ועוד כי תרגום חנם הוא מגן ומגנא והענין הוא כי בג"ר אין אל הקליפ' אחיזה ובחנם הם נאחזים שם. ...

תפילת השחר דרוש ב:

... ודע כי בספר הזוהר פ' פקודי אמרו שצריך לכוין בברכת אבות בשם בוכ"ו והנה מקום כונת השם הזה היא בד' תיבו' האלו שהם מלך עוזר ומושיע ומגן וראוי לכוין כי ע"י אות ב' נעשי' מלך וע"י אות ו' נעשה עוזר וע"י אות כ' נעשה ומושיע וע"י או' ו' נעשה מגן והענין הוא במה שהודעתך כי אימא נקרא' אהיה ונמצא כי הנה"י דאימא הם שם אהיה וכמו שביארנו בפסוק שופך דם האדם באדם ענין שם אהיה המתלבש תוך ז"א שהוא שם מ"ה דאלפין וע"ש במקומו. והנה אעפ"י שהארות אימא אלו הם שמות של אהיה עם כל זה כשיוצאות אלו ההארות מתוך ז"א דרך החזה שלו מן אחוריו כדי לתקן ולבנות את המלי' אינם הם עצמם רק הארות המתפשטות מהם ולכן אינם נקי' שם אהיה רק תמורתו וחילופו שהוא שם בוכ"ו הנז' אשר הוא תמורת שם אהיה באלפא ביתא דאבג"ד באותיות שלאחריו כי אות א' נחלפת באות ב' ואות ה' נחלפי' באות ו' שלאחריה ואות י' באות כ' ואות ה' באות ו' שלאחריה ונמצא כי בנין המלכות אינו אלא בשם בוכ"ו ולא בשם אהיה וכמו שנתבאר אצלינו בשער השביעי בתיקון העבירות בענין תיקון עון הנדר והשבועה ושם נתבאר כי קו המדה שבו נעשה ז"א הוא שם אהיה וקו המדה של נוקבא הוא בשם בוכ"ו ג"י ד"ל בסוד המלכו' הנקרא אורך היריעה האחת שלשים באמה ורוחב ארבע באמה כי זהו שיעור קו מדתה כנז' שם ועיין שם היטב ביאור ענין זה.

דרושי תפילת השחר דרוש ה':

אתה גבור כבר נת"ל כי בברכת אבות נתקנה המלכו' ונבנית ועלתה עד מקומה וכל זה ע"י החסד המעלי' אותה בסוד והוכן בחסד כסא כנ"ל. ועתה הוא בסוד הגבור' בסוד שמאלו תחת לראשי. והענין הוא כי הנה רחל עתה היא עומדת בצד שמאלו דז"א שהוא בהוד שבו ונמצא כי ראשה הוא כנגד זרוע שמאלי דז"א והוא נותן יד שמאלו תחת ראשה ויעקב בצד ימינו כנ"ל גם תכוין כי ר"ת אתה גבור לעולם אדני הוא אגל"א גם הוא בגי' בוכ"ו עם הכולל והוא חילוף שם אהיה כנ"ל. והענין יובן עם מש"ל בענין מלך עוזר ומושיע ומגן כי האור היוצא מן הנה"י דאימא אשר בתוך ז"א להאיר ולתקן את המלי' הוא שם בוכ"ו חילוף שם אהיה ושם נתי' כי ע"י שם זה שהוא בגי' ד"ל נגדלת המלי' שיעור קומתה בסוד אורך היריעה הא' לי' באמה ורוחב ד' באמה כי שם בוכ"ו הוא ארבע אותיות רוחב היריעה ובחשבונו הנקי' ארכו הוא ד"ל וזהו אורך ורוחב קומת המלי' הנקי' יריעה וע"י הארת שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המלי' עתה שם הקדוש הזה הנקי' שם הגבו' שהוא אגל"א. וגם

הוא בגי' ד"ל ונרמז בר"ת את"ה גבו"ר לעול"ם אדנ"י גם נקי' עתה שם אדני במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות כזה אלף למד פה דלת למד תיו נון ואו נון יוד ואו דלת. וז"ש אתה גבור לעולם אדני כי המלכו' הנקי' אדני נגדלת עתה בשיעור קומתה שהם ד"ל אותיות השם הזה במילואו שה"ס שיעור קומתו של השם הזה. ונמצא כי מכח הארת בוכ"ו שהוא בגי' ד"ל נגדלה המלכו' ונעשית שם אדני בד"ל אותיות מילואו וגם נקי' שם אגלי"א העולה בגי' ד"ל .

... ובאומדן סומך נופלים יכוין אל שם אכדט"ם הנז' בזוהר פ' פקודי ושם נאמר שצריך לכוין בברכת אתה גבור אל שם הזה והנה זה מקומו בסומך נופלים והענין הוא כי שם אכדט"ם הוא תמורת אלקים באלפא ביתא באותיות שלפניו כנודע בכונת העומר וכבר ביארנו בענין כונת ד' כוסות דליל פסח כי השם הזה דאכדט"ם הוא הקטנות הב' דז"א והוא בסוד חג"ת דתבו' הנכנסין בסוד מוחין בז"א וע"ש. והנה ע"י שם זה סומכת התבונה את הנופלים שהם זו"ן שנפלו בתוך הקליפות בעונות ישראל ונתמעטו שם כנ"ל :

גם תכוין בברכת אתה גבור כונה א' קטנה כי כבר ביארנו שיכוין לשם אכדט"ם ויכוין אותה ג"כ בהויה דבא"י מחיה המתים והוא בגי' ע"ד והם ע"ד גדולים מתיבת שמעו ומן תיבת ועד ויוצא מפסוק כ"י טוב"ם דודי"ך מיי"ן בר"ת וחסר ממנו אות א' וכן שם ס"ג ועשר אותיותיו בגי' ע"ג וגם הוא חסר ממנו אות א' ולוקחו משם אהיה :

בברכת אתה קדוש תכוין כי הנה בברכת אתה גבור נותן שמאלו תחת לראשה כנ"ל ועתה בברכת אתה קדוש הוא וימינו תחבקני כי הימין מחבק אותה ומחברה עם גופא דיליה ת"ת קו האמצעי וז"ס מ"ש בזוהר כי בברכת אתה קדוש הוא לחברה אותה באמצעיתא ובאומרו בכל יום יהללך סלה תכוין אל הויה דב"ן שהוא בגי' בכ"ל וכמו שנת"ל בברכת אתה גבור וע"ש :

הרחבה – החיבוק בימין בסוכות:

שער הכוונות - דרושי חג הסוכות דרוש ד :

ועתה נבאר צורת הסוכה בעצמי' והדינין שבה. הנה אמרו בגמ' כמה מיני סוכות הם סוכת גנב"ך ורקב"ש כו' אבל שורש כולם אינה רק ג' בחי' אשר כנגדם נזכר בכתוב ג"פ סוכו' כמ"ש בסוכות תשבו שבעי' ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי כו' ובוזה תבין כמה מאמרים בס"ה ובס"ת חילוקים בענין הסוכה כי במקום א' אמר כי הסוכה היא אימא עילאה המסככת על בנין ובמ"א אומר כי הסוכה היא מלכות תתאה ופעם אחרת אומר כי סוכה היא כ"ו ה"ס והם הויה ואדני שהם זו"ן. והנה עיקר הדבר הוא כי בחי' סוכה היא אימא עילאה המסככת על בנין בבחי' א"מ אלא שנחלק לג' בחי' א"מ של ז"א לבדו ובחי' א"מ אל נוק' לבדה ובחי' א"מ לשניהם ביחד ושלשתם מאימא עילאה המסככת עלייהו ומקיפתן ולכן ב"פ נזכרו בפסוק תיבת בסכת חסרים כנגד המקי' דז"א לבדו וכנגד המקי' דנוק' לבדו ופעם אחרת נזכר בפי' בסכות מלא כנגד המקי' דשניהם יחד והוא כי בהיות סכה חסר ו' הנה הוא בגי' אלהים עם הכללות והוא רמז אל הנקב' הנקרא אלהי' לרמוז כי היא לבדה מוקפת מאימא עילאה. או ירמוז אל ז"א המוקף הוא לבדו מאימא עילאה הנקרא ג"כ אלהים כנגדו אבל **סוכה מלא ו' בגי' הויה ואדני** והם אותיות כ"ו ה"ס כנז' שהם המוקפים יחד מן אימא עילאה :

ועתה נבאר גם ג' בחי' הנז' הנה נודע כי הנקבה רחל מתחלת מן אחורי החזה דז"א ולמטה ובהיות אימא מקפת את זו"ן נמצא כי בתחילה מקפת את חציו העליון של ז"א הוא לבדו והרי זו היא בחי' א'. ואח"כ נמשך אור מקיף דא"י מקפת ע"ג הנקבה לבד' כי הנה אין אותו האור מקיף ע"ג ז"א ממש מאחוריו אלא ע"ג נוק' ונדבקות שם עמו אב"א והרי זו בחי' ב'.

ועוד יש בחי' הזרוע ימין דז"א שבו מחבק את נוקבא כמשי"ה וימינו תחבקי **בהיותם פב"פ** ושם זו"ן הם ביחד ונדע כי החיבוק הוא אי"מ כנ"ל בדרוש האי שקדם לזה והנה אור המקי ע"ג זרוע ימין של ז"א כשהוא מחבק את נוק' ודאי כי גם היא מוקפת באותו האור המקיף והרי נשלמו גי' הבחי'.

והנה ב' בחי' הראשו' הם מבוארות אבל הבחי' הגי' אנו צריכים לבאר עניינה והנה לזו הבחי' הגי' הוא שאמרו בגמ' שתים כהלכתן וגי' אפילו טפח וזו אי' מצירי הנז' בגמרא וזה עניינו. כי הנה בהיות זו"ן פב"פ והוא מחבק אותה בזרועו הימיני והנה הזרוע יש בו תלת פרקיין פרק העליון הסמוך ומחובר בכתף והוא ארוך ופרק האמצעי והוא הנק' זרוע וגם הוא ארוך ופרק האחרון והוא הכף של יד עם ה' אצבעותיו וזו היא פרק קצר וקטן. והנה בהיותו מחבקה בזרועו נמצא כי הפרק העליון הוא מחבק את צד זרוע שמאל של נוק' והפרק האמצעי נכפף עוד ומחבק לצד האחור של נוק' ואלו נק' ב' דפנות שלימות כהלכתן והפרק הגי' של היד נכפף יותר מכולם ומחבק צד פנים של נוק' אבל אינו מחבק כל הצד ההוא של פנים כי הפרק ההוא קטן וקצר ואין בו רק שיעור טפח שהם ד' אצבעות היד לבדם ועל זה אמרו ודופן גי' אפי' טפח.